

5 Եւ հաստատեցին՝ առաջնորդ ուխտիս վր Սվետիս եւ մի-
6 աբանքս ամէն զյինանցն Գ կիւրակէն Գ պատարագ.
7 ամէն:

Տարբերեցում.— 1. Զալ, Արիմ երկրորդ տողում ավելացրել են մոր Մարիամ անունը:
2. 4-րդ տողում Մ (200) սպիտակ Զալ կարդացել է ճ սպիտակ:
3. 5-րդ տողում վ(ար)դա(պեա) Ավետիս Զալ և Արիմ կարդացել են Կիրակոս:

133. Նույն նախագավթի հս պատին ներում ցածր, մասենադարանի
մուսքի աջ կողմում

Հ ՁԽ Մ 1291

Հրատարակված է՝ Զալ 37—38, Արիմ 64, Վիմ 134

1 Կամաւն Այ ես՝ Սգիս Բէրդկէ-
2 ցի միաբանեցա Ածածնիս եւ
3 էտու զիմ զն՝վ՝ած այգին, որ ի
4 Տուրքէն ի զնել ու այն չաք իմ հեր-
5 էնի էգոյն, որ ի Լանջին: Հայր ՅՏէ-
6 ս եւ միաբանք էտուն Գ պատարագ տ Յովս-
7 էփա վկաի: Կատարիչք աւրհ-
8 նին Այ: Ի թվ. ՁԽ:

Մանրություն.— 1. Առաջին տողում Սգիս Սարգիս-ի համառոտագրությունն է:
2. Չորրորդ տողում Տուրքեն բացասական ձևը (ուղղականը՝ Տուրք) ոչ թե
Թուրք բառից է, ինչպես ենթադրել են Զալ, Վիմ և այլն (Թուրքեն ի գնեալ),
այլ հայերեն Տորք (Պարգև անունն է, հետևապես ոչ թե հասարակ բառ է, այլ
անձնանուն:

3. Ու այն չաք իմ հերեմի էգոյն՝ որ ի Լանջին պետք է թարգմանել այսպես.
«(Նվիրեցի)... եւ իմ հայրենի այգուց նույնքան (=այն չաք), որ գտնվում է
Լանջում» պարզ է, որ այստեղ Լանջը ոչ թե հասարակ բառ է լեոնալանջ ցույց
տվող, այլ դաշտամասի (հանդի) տեղանուն:

Տարբերեցում.— 1. 4-րդ տողում Տուրքեն ի գնել ու այն չաք իմ հերեմի էգոյն, որ
ի Լանջին: Զալ կարդացել է՝ Թուրքեն գնեալ առան չաքիմ հերեմի այգին, որ ի
Լանջինե, իսկ Արիմ՝ ի Թուրքեն գնեալ առայ, նշանք իմ հերեմի այգույն և
այնուհետև Լանջին բառից հետո ավելացնում է բնագրում չեղած գեղի առաջին
է բառերը, որ № 123 արձանագրությունից սխալմամբ տեղափոխել է այստեղ:

4. 6-րդ և 7-րդ տողերում Յովսեփա վկաի բառերը Զալ և Արիմ գրել են
սրբոյն Կատարիների:

134. Նախորդի կողմին, խաչի զլխին

ԺԳ դար

Հրատարակվում է առաջին անգամ